
Szőnyi Ferenc

MIFÉLE ORPHEUSZ

A holtak közt ha nem talállak
 tovább kereslek idefent
 kit takarnak a síró vállak
 milyen túlélő idegent
 miféle Orpheusz leszek még
 ladiktalan tavon hova
 perelve meddig milyen emlék
 mindigek közt milyen soha
 vigyázz vigyázz ha megtalálom
 nem engedem többé veled
 annyi sok éve annyi szálon
 szívedbe rontó életed
 s a lant a lant fülelve várnak
 folyó citromfa délvidék
 a holtak közt ha nem talállak
 kénytelen leszek élni még
 s perelve is tovább kereslek
 átjárható minden határ
 ne szólj kövess ma már a tested
 akár az égre lelt madár
 most már a *fönt*nek mérge jár át
 most már meg kéne hallanod
 a fájdalom kromatikáját
 a fölfeszített dallamot

A VARJAK MAJD HELYETTED IS

Bántottalak? Hidd el, hogy nem akartam.
 Csak hirtelen minden, a kockán. Forgott.
 A szünetjelen átsüvít a dallam.
 Eső veri a dominánsakkordot.

Tudom, tudom, az idő nem cselédünk.
 S ha mégis felmond? Hibáztunk, hibáztam.
 A felismerhetetlenségig élünk
 ebben a számon kérő szélzúgásban.